

תת"ע 4878/11/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד ח'טיב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 4878-11-17 מדינת ישראל נ' ח'טיב מוחמד 05 פברואר 2023

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 מוחמד ח'טיב

הנאשם

באמצעות עו"ד מגיד חגאזי
עו"ד וסים שחאדה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם), ונהיגה ברכב ללא ביטוח.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.10.17, סמוך לשעה 03:15, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "פולקסווגן", מ.ר. 08758735, בטמרה, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה, וללא תעודת ביטוח תקפה.
3. ב"כ המאשימה עתרה לעונש של מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, בן חודשיים, במצטבר, מאסר מותנה מרתיע, פסילה בפועל, שלא תפחת משנה, פסילה על תנאי, תוך הפעלת פסילה על תנאי במצטבר, קנס והתחייבות. הוטעם שהנאשם הודה והורשע בכתב אישום חמור, ואין זו מעידה ראשונה, שכן לחובתו הרשעה דומה, בתיק 4361-03-17, מיום 22.3.17, שם הושת עליו מאסר מותנה, בן חודשיים, בר הפעלה. נטען שמתחם הענישה נע בין 15 ימי מאסר ל-18 חודשי מאסר, פסילה בפועל, שבין 6 חודשים ל-60 חודשים, ורכיבי ענישה נוספים. המאשימה הפנתה לפסיקה תומכת.
4. הסנגור טען שהמחדל הוסר והנאשם אוזח ברישיון נהיגה תקף. לטענתו, בעת האירוע הנאשם למד נהיגה, הזיז את הרכב בחצר ביתו, ולא הייתה לו כל כוונה לצאת לכביש. הוטעם שהנאשם, כדורגלן, שמשחק מחוץ לתחומי מדינת ישראל, הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי, ואין מקום להחמיר עמו. לענין המאסר המותנה, צוין שמדובר באדם נורמטיבי, ויש להעדיף בעניינו שיקולי שיקום.
5. בדיון שנערך ביום 7.3.19 הנאשם העיד לפני, הודה, והביע חרטה על האירוע. בדיון זה הפנית את הנאשם, לבקשת סנגורו, לשירות המבחן, לקבלת תסקיר מבחן בעניינו, אולם כפי שיבואר מטה, בהרחבה, הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ההליכים בתיק נמשכו, בשלב מסוים אף הותלו וחודשו, כשאת המשכותם יש לזקוף לחובת הנאשם.
6. נהיגת רכב בידי מי שאינו מורשה, מהווה פגיעה בערכים החברתיים של בטחון הציבור, החובה לציית לחוק והאינטרס הציבורי המחייב הרשאה לנהיגה ברכב, לאחר שנבחנים כישוריו והתאמתו של הנהג בידי הגורמים המוסמכים לכך. משנהג הנאשם ללא שהוכשר לנהיגה מעולם, הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה.
6. בתי המשפט מתייחסים בחומרה לעבירה של נהיגת בידי בלתי מורשה.

בעפ"ת 37090-05-10 **אימן עודה נ' מדינת ישראל**, בהתייחסו לחומרת העבירה והסיכון הטמון בה, קבע בית המשפט:

"אין להקל ראש בסיכון הנובע מהעבירה של נהיגה ללא רשיון. אדם הנוהג מבלי שיש בידי רישיון נהיגה כלל, לעתים רבות אינו בקיא בחוקי התנועה ובאופן הפעלת הרכב. בכל אלה יש כדי להוות סיכון ממשי ומיידי לכלל הציבור בכביש - נהגים אחרים, הולכי רגל ואף המערער עצמו"

מדיניות הענישה

7. בעפ"ת **14676-11-16 קולחידה(אסיר) נ' מדינת ישראל** (26.1.17), בהתייחסה למתחם הענישה בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה ללא תעודת ביטוח ורישיון רכב שפקע פחות משישה חודשים, ציינה כב' השופטת נ' בכור:

"אין חולק כי העבירות אותן ביצע המערער הינן מהחמורות, בעיקר מקום בו מדובר בנהיגה ללא רישיון נהיגה, שמעולם לא הוצא. ואולם, הגם שמדיניות הענישה בגין העבירות בהן הורשע המערער, כוללת פסיקה רבה שעניינה הטלת מאסרים בפועל על נאשמים, הרי שיש טעם של ממש בטענות המערער לפיהן הרף התחתון של מתחם הענישה אינו עומד על מאסר בפועל..."

8. בעפ (ב"ש) **7971-03-18 מדינת ישראל נ' איברהים אבו מדיעם** (27.10.19) - בעבירה שניה של נהיגה ללא רישיון, שבוצעה כחצי שנה לפני סיום המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בגין העבירה הדומה הקודמת, כשהנאשם, בן 30, נעדר עבר פלילי, ואינו מצליח להוציא רישיון, עקב נסיבות רפואיות חריגות, נוכח פוטנציאל שיקום אמיתי הוארך המאסר המותנה בשנתיים, והושתו פסילה בת שנתיים, והתחייבות בת 5,000 ₪.

9. בתעא (י-ם) **9288-07-16 מדינת ישראל נ' חיים אברהם דרי** (26.1.17) - הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח. הנאשם ללא עבר תעבורתי או פלילי ואוחז ברישיון נהיגה תקף. בגזר הדין ציינה כב' השופטת ש' זוכוביצקי-אורי כי **מתחם הענישה בעבירות בהן הודה והורשע הנאשם נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל של מספר חודשים**, תלוי בסוגיית הסדרת הרישיון ובעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם ודנה את הנאשם לקנס בסך 750 ₪, פסילה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, מאסר מותנה של חודשיים למשך שנתיים, וביצוע צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

10. ברע"פ **1973-13-13 אסד חסן נ' מדינת ישראל** (24.3.13), בנהיגה כשהרישיון פקע בשנת 2001, כשהעבר התעבורתי מכביד, כשבעברו 14 הרשעות קודמות, ביניהן, דומות, נקבע שהעונש שכלל בין היתר 45 ימי מאסר בפועל, לצד פסילה בת שנה, סביר.

11. ברעפ **11892/05 יוסף כולי נ' מדינת ישראל** (9.3.06), אליו הפנתה המאשימה, הורשע רוכב אופנוע, בשני אישומים של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שאירעו בתוך שבוע, ונגזרו עליו מאסר בפועל לשלושה חודשים, מאסר מותנה, בן 8 חודשים, פסילה לשנתיים וקנס. ערעור ובר"ע נדחו.

12. עיון בפסיקה מלמד שבעבירה שניה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, מתחם הענישה נע ממאסר מותנה ועד מאסר

בפועל של מספר חודשים, שיכול ויהא בעבודות שירות, פסילה שנעה עד 24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. והכל תלוי בעבר התעבורתי, בנסיבות ביצוע העבירה ובסיכויי השיקום של הנאשם.

קביעת העונש הראוי לנאשם

13. נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות. הנאשם נהג בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, כשמאסר מותנה בן חודשיים מרחף מעל ראשו.

המאסר המותנה הושת על הנאשם במסגרת תיק 4361-03-17, ביום 22.3.17, כששה חודשים וחצי לפני המקרה שלפני, בגין עבירה דומה, ולצידו הוטלו פסילה לחמישה חודשים, פסילה מותנית של 3 חודשים, ל-3 שנים, וקנס.

14. לחובת הנאשם יש לזקוף את המשכונת ההליכים בתיק בו כתב האישום הוגש ביום 8.11.17, לפני כחמש שנים.

ביום 7.3.19 הפנתי את הנאשם, לבקשת סנגורו, לשירות המבחן, לקבלת תסקיר בעניינו, אולם מהודעת שירות המבחן, מיום 27.10.19, עלה שהנאשם זומן לשני ראיונות, אולם לא התייצב, ולא יצר קשר עם השירות לצורך תיאום מועד אחר, ולפיכך לא עלה בידי שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו. ביום 1.1.20 נתתי לנאשם הזדמנות נוספת לתיאום ראיון עם שירות המבחן, אולם בהעדר הודעה מטעם הסנגור, נקבע מועד חדש לדיון. ל-3 הדיונים הבאים שנקבעו, הגם שהוצאו נגד הנאשם צווי הבאה, כששניים מהדיונים היו קבועים למתן גזר דין, הנאשם עשה דין לעצמו ולא התייצב. בדיון, ביום 10.11.20, הוטלו ההליכים נגד הנאשם, מהטעם שלא ניתן היה להביאו להמשך משפטו. ביום 15.11.20 חודשו ההליכים והתיק נקבע ליום 20.11.22. בדיון זה, שנערך לפני כב' השופטת י' הברפלד-אברהם, ציין הסנגור שהנאשם שב מקנדה לארץ, וכי ידאג להתייצבותו להקראת גזר הדין. בהחלטתה, בתום הדיון, ציינה כב' השופטת הברפלד-אברהם, כי התיק יקבע למתן גזר דין על ידי. בהחלטתי, מיום 11.12.22, נקבע התיק להקראת גזר דין ליום 17.1.23. על אף הודעת הסנגור שידאג להתייצבות הנאשם לדיון זה, הסנגור והנאשם לא התייצבו לדיון, ולא נמסרה כל הודעה בעניין זה מטעמם, טרם הדיון. נוכח אי התייצבות הנאשם לדיון, השתתי על הנאשם הוצאות משפט בסך 2,500 ₪, והתיק נקבע למתן גזר דין ליום 5.2.23, תוך שהוצא נגד הנאשם צו הבאה. בדיקת מסוף העלאתה שהנאשם שוהה בארץ. ביום 1.2.23 הוגשה מטעם הסנגור בקשה לביטול צו ההבאה, בצינו כי לא נשלח זימון לדיון, לו או לנאשם, וכי הוא אינו משתמש בנט המשפט. בהחלטתי, מיום 1.2.23, נדחתה הבקשה, בנימוק שמדובר בנאשם שלא מתייצב לדיונים בעניינו. יצוין כי אין בכוחי לקבל את טענת הסנגור כי לא זומן לדיון. כאמור מעלה, ביום 20.11.22, נערך דיון בפני כב' השופטת הברפלד-אברהם, בו נכח הסנגור, ובהחלטתה צוין כי התיק יקבע למתן גזר דין בהתאם לקביעתי. על הסנגור, בנסיבות אלה, היה לעקוב אחר החלטתי בה נקבע מתן גזר הדין ליום 17.1.23. זאת ועוד, כעולה ממערכת נט המשפט ההחלטה נשלחה למייל הסנגור המעודכן במערכת.

15. לצד האמור יש להביא בחשבון שהנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה, הסיר את המחדל, אוזח ברישיון נהיגה, והסיכוי להישנות העבירה פחת.

16. במקרים רבים הנסיבות שלפני היו יכולות להוביל להשתת עונש של מאסר בפועל. הנאשם נהג באירוע ללא שהוכשר לנהיגה, חרף חרב של מאסר מותנה שהייתה מונפת מעל ראשו, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, וגרם בהתנהלותו להמשכונת ההליכים בתיק.

עם זאת, בהתחשב בהודאתו במיוחס לו, בתיקון המחדל, ובזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, כשבכל אותו זמן לא הוכח

שהנאשם עבר עבירה נוספת, על הנאשם לא יושת רכיב של מאסר.

חלף זאת, המאסר המותנה יחודש לשנתיים נוספות, ועל הנאשם תוטל פסילה מוחשית וארוכה, בת 24 חודשים. נוכח היותה של העבירה שניה מסוגה, וביצועה בחלוף של כששה חודשים וחצי לאחר שהנאשם הורשע בגין עבירה דומה, כשמאסר מותנה ופסילה מותנית היו תלויים ועומדים נגד הנאשם, הפסילה המותנית, בת 3 חודשים, תופעל במצטבר. בפסילה זו יהא כדי להרחיק את הנאשם לתקופה משמעותית מהכביש ולשגר עבורו מסר מרתיע לבל ישוב ויבצע עבירה דומה בחומרתה. לצד רכיבים אלה תושת על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד, בדמות מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס משמעותי והתחייבות.

17. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מחדשת את המאסר המותנה, בן חודשיים, שנגזר על הנאשם בתיק שמספרו: 4361-03-17, מיום 22.3.17, לשנתיים נוספות.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 24 חודשים.

הפסילה המותנית, לתקופה של 3 חודשים, שנגזרה על הנאשם בתיק שמספרו: 4361-03-17 תרוצה **במצטבר**. בסך הכל יפסל הנאשם לתקופה בת 27 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 26.2.23.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 3,000 ש"ח.

הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

ניתן לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000, או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

5. חתימה על התחייבות כספית על סך 2,500 ₪ להמנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, וזאת למשך שנתיים מהיום.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ג, 05 פברואר 2023, במעמד הצדדים.